

cap. benedictio dñi
Agloris cap. **I**vant anticipati gaudentes a conspectu concilii qm
 d ad uetus agri habitabunt pnumine ihu contumeliam pati. **R.**
 dñi. a. Ho. Vos estis my humil omni. **Hymn.** Exultet celum laudib;
 lice tunc. **M**us honorans me. **Inev.** O thoma domine p̄cristum quamvis
 v eoce. **S**e risti tangere te precibus rogamus ut solum faciat novis misericordiis
 nos dñs ne comprememur et cum aplo in aduentu iudicis. **Coff.**
 p̄cep̄s **D**anobis q̄s domine beati aplo tu thome contemplata
 regū tre. **D**icitur gloriar ut eius semp & patri ominus sub leuem.
 b. Coll. **F**ide congrua deo eione secernimur p. **In uitat.**
 Concess. **G**s Regem apostolorum **Hymn.** Eterna xp̄i munera. **In. ii. ii. a.**
 on ipsi dñs In omnē terram. **P**ro Celi enarrans Regnare hunc aplo. **I**n omnē
 re q̄ si p̄terram erit comis ego. **I**n cip̄ passio s Thome apli. **T**r
 eti uigo. **N**unclia p̄ dicante sc̄d thoma aplo castitate & xp̄m debere
 coli ut audiuit magdonius rex iratus est. & uisit statim
 mitti ad thomam & mambz atergo ligatis ante se adduci
 & dicit ei. Quid est iste dñs tuus qui coniuges nostras
 p̄ce anobis separat. **R.** Ecce ego mitto uos. **Tc. ii.**
 Dicit ei thomas. Tu enim rex nunquid uis habere
 inquinata seruicias. Si ergo tu homo rex mundus seruos
 habere stides at q̄ mundas ancillas quantomagis crede
 re debes amare dñm castissima & mundissima seruicias.
 Siego hoc deū interius suis & maneciliis suis amare p̄
 dico fit quid culpors. **R.** Tollite uigil meum. **Tc. iii.**
 Dicit ergo magdonius rex. ego p̄ misericordiam tuorem
 meam ut cognata suā magdoniam de p̄cipio liberaret
 & ipsam tu in p̄cipio miseri. dicit ei apls. P̄cipio

non est nisi acutitate recedere & re invidimē. Nam qui audi
 ne se collit & delectat accedit hic ap̄cipio remeat ad salu
 tē. Tu autē dñ. **R.** Contumelias eos principes. **Tc. iii.** Dicteci
 magdonius rex. Quomodo separasti animas earum his verbis
 & archis magis a consorcio nři coniugii sic age consilio tuo
 & suasione tua ut redeant & coniuges sunt sicut ante fieri
R. Unum servitor ante regem. **In. ii. ii. a.** De omni hereditate p̄ Crudi dñs
 despicione mea. **R.** Contumelias eos principes. **Tc. v.**
Scs thomas apostolus respondit. Errat usilio regis. Dicte ei
 rex In quo errat usilio mea. Ap̄s respondit. fabricauit tur
 ri excelsam. & dicit meini qui fabricauit rego eam destruant. Fodi
 terram profundam. & ediri fonte de abysso. & dicit m̄ ut ego
 illam obruiam. Ego magis dicam illi uerbum dominū mei
 q̄ quidligite patrem aut matrem aut filium aut uxores plusquam
 am. dō dignus non est. **R.** Vidi communios tuos. **Tc. vi.**

Tu enim rex temporalis es. & si uoluntas tua non sit tempo
 rali p̄mis. **R.** Autē rex etenim est. & si uoluntas eius contempta
 fuerit etenim p̄mis. Et quidem tū rex postea quā occideris
 corpus. animā occidere non potes. dñ autē rex ueris potest &
 animam & cor pul. mittere metuū intertium. **R.** Iustus tuus.

Tunc carius dñ ad regem. Hunc magum. **Tc. vii.**
 scardius occideris nos ipso in p̄cipiu macte. Tunc uatatu
 rex uisit lance ferreos igniri & uisit discalecari apli.
 ut nudis pedib; sup stans. hoc dolore desiceret. Statimq;
 pruit aqua & extenuans lance. **R.** Non tunc loqueles.
Et ait apostolus. hoc non p̄t me fecit dñ. **Tc. viii.**

License: cc-by-sa – Trier, Stadtbibliothek Weberbach Trier, Fragmentenbox 12b, Fragment 01-22, StBTrier_Fragmentenbox_12b17_02_ – Breviary
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-pf73/3225/34894>)